

(97. *Equestris Ordo Sancti Sepulcri* secundum Mennenium in lib. *De symbol. et origin. Equestr. ordinum*, tit. *Ordo Equit. Sancti Sepulcri*, et Patrem Marianum a Malco Minorum de Observantia, part. II, libr. XIII, cap. 4 suæ *Terræ sanctæ illustratæ*, fertur institutus a sancto Jacobo Apostolo primo episcopo sanctæ Civitatis Hierusalem, anno 96 post Nativitatem Christi, et 63 post ejus mortem, ad hoc ut assisterent custodiæ Sanctissimi Sepulcri Domini nostri Jesu Christi. Alii volunt, fundatorem hujus ordinis fuisse invictissimum imperatorem Heraclium, ex quo ipse acquisierit S. Sepulcrum et S. Crucem. Alii dicunt, fundatorem fuisse Constantinum Magnum, ex quo ejus mater S. Helena crucem et monumentum Dominicum reperisset, ibique magnificas aedes construxisset, et custodiam seu curam militibus quibusdam S. Sepulcri nuncupatis demandasset. Alii tenent, fundatorem fuisse Carolum Magnum, ex quo ipse ab Aarone principe Saraceno circa annum Domini 800 dono accepit ecclesias Sanctissimi Sepulcri, Calvarii, Montis Oliveti et civitatis Hierusalem. Alii communius sustinent, fuisse hunc ordinem equestrum S. Sepulcri sub Regula S. Augustini fundatum a Godofredo Bullione primo Hierusalem rege post recuperationem Sanctæ Civitatis, an. 1099. Hic ordo anno 1484 unitus fuit ab Innocent. VIII præclarissimo ordini Equestri tunc Rhodiano, nunc Melitensi. At Alexander VI, anno 1496, considerans, quod Equites Melitenses emittunt votum castitatis, quod non emittunt equites S. Sepulcri, de novo istos ab illis sejunct ac divisit, concedendo facultatem nostro guardiano Sacri Montis Sion Hierusalem, tanquam commissario Apostolico, creandi equites Sancti Sepulcri, quæ concessio fuit iterum confirmata a Summis Pontificibus Leone X, Clemente VII et Urbano VIII, et in praxi feliciter perseverat, ut videre est apud P. Petrum Antonium de Venetiis, in *Viridario Seraphico historico*, tom. I, part. I, cap. 20, et tom. II, par. VII, c. 8, ubi per extensum dat modum et formam eos creandi et dat formulam litterarum, quæ ipsis novellis creatis equitibus Sancti Sepulcri a dicto nostro guardiano Hierusalem in dies conceduntur; sed de his uberius infra, cum de religione Seraphici Patris nostri Francisci.

(98. *Equestris ordo S. Joannis Hierosolymitani*, seu *Melitenensis* sub Regula S. Aug. et propriis constitutionibus, quando et a quo fuerit institutus? Vide verb. *Hierosolymitani equites* per tot., ubi multa ad rem.

(99. *Equestris ordo S. Mariæ Teutonicorum*, sic dictus, quod sub patrocinio Beatissimæ Virginis a Teutonicis, et pro natione Teutonica institutus sit Hierosolymis sub Regula S. Augustini, an. 1119, a quodam viro nobili Teutonico, cujus nomen apud nullum scriptorem, quem legerit, testatur se invenisse Barbosa, lib. I *Juris ecclesiasticæ*, cap. 41, num. 167 et in *Summa Apostolicæ decis*, verb. *Equites S. Mariæ Teu-*

tonicorum; ubi dicit quod dictus ordo fuit primus dicto anno 1119, Calisto II Pontifice, institutus sub sodalitati specie ad recreandos Hierosolymis, et excipiendos peregrinos gentis Germanicæ; deinde vero ad tutandum eosdem ab incursionibus Barbarorum, confirmatus est ordo a Cælestino III, anno 1192. Barbosa, *loc. cit.*, num. 92; Morigia, *De origine relig.*, libr. IV, c. 3; Marulus, in *Oceano religion.*, libr. III, pag. 212, et alii.

(100. *Equestris ordo S. Joannis Acconensis*, et *S. Thomæ Martyris* imitatione prædictorum erectus est sub Regula S. Augustini, et protectione S. Thomæ martyris, a quo nomen desumpsit, ut constat ex bullis Summorum Pontificum apud Mennenium, *De Equestr. ordin. symbol. et orig.*, pag. 38, ubi refert hanc inscriptionem, ibi: *Magistro et fratrib. Militiæ Hospitalis S. Thomæ martyris Cantuarien. Acconen.* Item ex bulla Alexandri IV, ibi: *Thomæ magistro et fratrib. Hospitalis Sancti Thomæ Martyris Acconen.* Vocantur etiam sancti Joannis Acconensis milites, quia ad exemplum equitum S. Joannis Hierosolymitani, in Accone civitate seu Ptolemaide infirmis inserviebant. Franciscus Mennenius, *loc. cit.*; Tamb., *loc. cit.*, n. 93.

(101. *Equestris ordo Sancti Jacobi in Hispania*, ut tradunt Lucas episcopus Tudenensis, Vasæus, Didacus Valera, Ambrosius de Morales, Illescas, in *Histor. Pontif.*, part. I, libr. IV, cap. 81; Fr. Emmanuel, *Qu. regular.*, tom. I, quæst. 5; apud Barb., *cit.*, c. 41, num. 168, et in *Summa Apostolicæ decis*, verb. *Equites S. Jacobi de Spatha apud Hispanos*, num. 2 (qui tamen eos non sequitur, sed cum aliis tenet contrarium), dicunt quod institutus fuerit a Ramiro I, Castellæ rege, qui cum parva manu ingentes Maurorum copias vicisset anno 846 ad amnem Clavigium, quem Hispani vocant *Clauyo*, ducente Christianorum copia sancto Jacobo apostolo, quem rex ipse album prementem equum, ac vexillum rubra cruce distinctum manu præferentem ante acies conspicatus est, in tanti protectoris honorem hanc sacram militiam instituit. Alii hujus ordinis originem referunt ad Alphonsum IX, Castellæ regem, qui ensiferis adiutoribus memorabili ad Navas Tolosanas victoria politus, hujusmodi milites in unum collectos, privatis rebus in commune collatis, equites ad fidei defensionem contra infideles suscipiendam ordinavit. Ipse autem Barbosa, *loc. cit.*, dicit quod equites Sancti Jacobi de Spatha apud Hispanos instituti sunt sub Regula Sancti Augustini a quibusdam Hispanis Legionensibus, et Gallecis, qui, bonis in commune collatis, se, suaque devovere tutandis Christianis a Maurorum incursionibus, iis, maxime, qui ad Sanctum Jacobum Compostellanum peregrinantur, ope et cura canonicorum regularium Sancti Eligii, cujus cenobium non longe distat a Compostella. Et hoc anno 1170, Pontifice Alexandro III, Alphonso IX, Castellæ rege. Uteunque sit, certum est hunc ordinem

fuisse approbatum a dicto Alexandro III, constitut. 5, incipit. *Benedictus Deus*, III Nonas Julii 1175.

(102. *Equestris ordo S. Jacobi in Lusitania* eadem habet initia, quæ ordo S. Jacobi in Hispania, et eandem S. Augustini Regulam proficitur. Et hujus ordinis privilegia habentur in constitutione 32 Gregorii XIII, incip. *Ex Apostolica Sedis*; et in constitut. 24 Pauli V, incip. *Majestatis*; in qua concedit, ut Equites S. Jacobi de Spatha regni Portugaliæ contra infideles per quinquennium militantes, ejusdem Militiæ commendas consequi possint. Tambur., *loc. cit.*, num. 95; Barbos., in *Summa*, verb. *Equites S. Jacobi apud Lusitanos*, et *cit.* c. 41, n. 169, et alii apud ipsos.

(103. *Equestris ordo S. Mariæ Gloriosæ apud Italos*, ut refert Barb. *cit.*, cap. 41, n. 171, et in *Summa*, verb. *Equites S. Mariæ gloriosæ apud Italos*, qui reponit ipsum inter Militares Regulam S. Augustini observantes, institutus est a P. Bartholomæo de Vicentia ordinis Prædicatorum ejusdem urbis episcopo, anno 1233, Pontifice Gregorio IX, Tamburini, autem, *loc. cit.*, n. 96, cum aliis dicit fuisse institutum temporibus Urbani VI. Cum enim Bononiæ et Mutinæ tunc temporis nobiles quidam viri a publicis oneribus alienati, prædicto Pontifici supplicassent pro Nova Militia hac instituti, horum precibus annuit, atque ita novus hic ordo erectus est, et floret maxime Bononiæ et Mutinæ sub nomine S. Mariæ Matris Domini.

(104. *Equestris ordo S. Mariæ de Mercede* institutus fuit a Jacobo I Aragoniæ rege sub Regula S. Augustini, anno 1218 (143), Pontifice Honorio III. Barbosa, *cit.*, c. 41, n. 171, et in *Summa*, verb. *Equites S. Mariæ de Mercede apud Aragonios*; Marulus, in *Oceano relig.* 6, pag. 335, ubi dicit, fuisse exstinctum non sine maximo captivorum fidelium damno. Quem ordinem militasse sub Regula Sancti Benedicti multi contendunt cum Tamburino, *loc. cit.*, q. 5, n. 80.

(105. *Equestris ordo S. Mariæ de monte Carmelo apud Gallos* institutus est a Philiberto Nerestano Gallo sub Regula S. Augustini anno 1607, Pontifice Paulo V, regnante in Gallia Henrico IV, et fuit approbatus a dicto Paulo V, constit. 41, incip. *Romanus*. Barb., *cit.*, cap. 41, n. 173, et alii.

ARTICULUS IV.

Quoad tertiam principalem regulam, et militantes sub ipsa.

SUMMARIUM.

1. Tertia principalior regula est S. Benedicti, ab eodem sancto instituta. — 2. Specuensis, sive Casinensis, aut Benedictina congregatio. — 3. Sicula congr. — 4. Gallica congr. — 5. Benchoensis congr. in Hibernia. — 6. S. Augustini Santuariensis congr. in Anglia. — 7. Valleclarenensis, seu Cirbitana congr. — 8. Lirinensis congr. in Gallia. — 9. Floriacensis congregat. — 10. Ingirviensis, seu Giribenna congr. in Anglia. — 11. Fuldensis congr. in Germania. —

(143) Vide addit. ad num. 64.

12. Dunstanensis congr. in Anglia. — 13. Cluniacensis congr. in Burgundia. — 14. Camaldulensis congr. — 15. Fontis, seu Montis Coryli congr. — 16. Hirsfeldensis congregatio in Germania. — 17. Sanctimonialium Damianitarum congr. — 18. Sanctimonialium Camaldulensium congr. — 19. Vallis Umbrosæ congreg. — 20. Cong. sanctimonialium Vallis Umbrosæ. — 21. Cavensis congr. — 22. Vivariensis congr. — 23. Sancti Lanfranchi congr. in Anglia. — 24. Sancti Ariedi congr. — 25. Hirsaugiensis congr. — 26. Grandimontensis congr. — 27. Cisterciensis congr. — 28. Fontanensis congr. eremitarum. — 29. Fontis Ebraldi congr. — 30. Cavignacensis congr. — 31. Mellicensis congr. — 32. Montis Virginis congr. — 33. Guillelmitarum congr. — 34. Adest et alia Guillelmitarum congregatio in Gallia. — 35. Florensensis congr. — 36. Humiliatorum congr. — 37. S. Pauli primi eremite congr. — 38. Silvestrina congr. — 39. Vallumbrosellæ congr. in Gallia. — 40. Vallis Caulium congr. — 41. S. Nicolai de Arenis congr. — 42. Cælestina congr. — 43. Vallis Scholarium congr. — 44. Olivetana congr. — 45. Benedictina congr. Nigrorum in Anglia. — 46. S. Burgæ Viduæ, seu Birgittæ congregatio. — 47. Cisterciensis congregatio in regnis Castellæ. — 48. Genuensis congregatio. — 49. Bursfeldensis in Germania congregatio. — 50. Sagiensis congr. — 51. S. Bernardi congregatio Cisterciensis in Italia. — 52. Casalis S. Benedicti congregatio. — 53. S. Justinae de Padua congregatio Casinensis. — 54. S. Michaelis de Murano congr. — 55. Montis Coronæ congr. — 56. Congregatio eremitarum Camaldulensium — 57. Vallesoletana congregatio S. Benedicti de Observantia. — 58. Lusitana congregatio S. Benedicti. — 59. Ulyssiponensis congregatio S. Benedicti. — 60. Melidensis congregatio S. Benedicti. — 61. Fulliensis B. Mariæ Virginis congregatio. — 62. Cisterciensis congregatio in Hispania. — 63. Cisterciensis congregatio Romana. — 64. Fulliensis congregatio Reformatorem S. Bernardi in Italia. — 65. Congregatio Cisterciensis B. Mariæ Virginis Calabriae et Lucaniae. — 66. Scotorum congregatio. — 67. Sclavorum congregatio. — 68. Templariorum equitum ordo. — 69. Sancti Salvatoris equitum ordo. — 70. Avisiensium, sive de Avis equitum ordo. — 71. Calatravæ equitum ordo. — 72. Gladiferorum equitum ordo. — 73. Equitum S. Juliani de Percyro ordo. — 74. Equitum Montis Gaudii ordo. — 75. Ordo equitum de Alfama. — 76. Ordo equitum de Ala. — 77. Alcantaræ equitum ordo. — 78. Montis Franci equitum, sive equitum de Monfranc ordo. — 79. Truxillensium equitum ordo. — 80. Montesia equitum ordo. — 81. Equitum Jesu Christi ordo. — 82. Equitum S. Stephani ordo. — 83. Equitum S. Maurii, et S. Lazarari ordo. — 84. Ordo equitum S. Bernardi in Hispania.

(1. Tertia principalior Regula est Sancti Benedicti ab eodem sancto instituta circa annum 500, sub Pontifice Symmacho, ut refert Barbosa lib. I *Juris Eccles. univers.*, cap. 41, num. 35. Vel circa annum 520, ut referunt Miranda, tom. I, quæst. 4, art. 2; Tamburini, *De jur. abbat.*, tom. III, disp. 24, q. 5, n. 3; Brugnol., et alii. * Sive anno 520 adumbrata et concepta, deinde in Casino monte absoluta. Mabillonius *Annal. ordinis S. Benedicti* lib. II. * Sub hac Regula plures erectæ sunt et militant congregationes, quorum LXXXV adducit Tamburini, *cit.*, disp. 24, q. 5 per tot.; Bordonus et alii.

(2. *Specuensis, sive Casinensis, aut Bene-*

dictina congregatio est prima dieti ordinis, fundata ab ipso sanctissimo patriarcha Benedicto anno 520, in sacra specu Sublaeensi, quo in loco ipse S. Benedictus primis suis discipulis Mauro, Placido, Fausto, et aliis viva Regula exstitit, et postmodum anno 529, ad Casinum montem (divina sic disponente gratia) eadem congregatio translata fuit. Et ideo *Specuensis*, seu *Casinensis*, aut *Benedictina* a scriptoribus appellatur. *Specuensis* quidem a prima S. Benedicti conversionis habitatione in dicta specu: *Casinensis* a traditione Regulæ, quæ in monte Casino divinitus eidem sancto patriarchæ Benedicto data est; *Benedictina* autem ab ipsius sancti nomine. *Casinensis* tamen appellatio est frequentior cum addito alias *Sanctæ Justinæ de Padua*, de qua infra. Tamburin., *loc. cit.*, num. 3; Joann. Trithemius, *De vir. illustribus ord. S. Benedicti*, lib. 1, cap. 3; Arnold. Wion., part. 1, *Ligni vitæ*, tract. *De nobilissim. Aniciorum familia*, § 10, et part. II, c. 11, et alii.

(3. *Sicula congregatio* instituta fuit circa annum Domini 536, a S. Placido abbate et martyre, uno ex primis S. Benedicti discipulis, et ejus consanguineo, qui postea Messanæ una cum sociis a Manucha Barbaro tyranno martyrio coronatus est die 3 Octobr. anni 541. Tamburin., *loc. cit.*, n. 4; Arnold. Wion., part. II, *Ligni vitæ*, lib. III, pag. 247, et eod. lib., pag. 317, et alii.

(4. *Gallica congregatio* a S. Mauro abbate, uno pariter ex primis sancti Benedicti discipulis, et ejus consanguineo et condiscipulo S. Placidi, instituta fuit in Gallia circa annum Domini 542, in monasterio Glanofoliano; unde et congregatio *Glanofoliana* a primo hoc monasterio, et *Maurina* a Mauro fundatore, et *Gallica* a regione nuncupatur. Tamburin., *loc. cit.*, n. 5; Vincent. Bellovacens., in *Specul. Histor.*, lib. XXI, cap. 67; Trithemius, *De vir. illustr. ord. S. Benedicti*, lib. III, cap. 2, et alii.

(5. *Benchorensis congregatio in Hibernia* a Sancto Comogello abbate fundata fuit circa annum Domini 570, et Benchorensis appellata est a primi monasterii nomine. Tamburin., *loc. cit.*, n. 6; Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. V, cap. 11; Carolus Sigon., *De reg. Ital.*, lib. II, sub anno 613 et 614; Petrus Record., *Hist. Mon.*, giornat. 1, De ordine S. Benedicti, et alii.

(6. *Sancti Augustini Cantuariensis congregatio in Anglia* fuit inchoata circa annum 596, a prædicto S. Augustino Cantuariensi archiepiscopo, et est sic nuncupata ab ejus nomine. Dicitur S. Augustinus erat Italus Romanus monachus, et præpositus monasterii S. Andreae ordinis Sancti Benedicti. Unde missus a S. Gregorio Papa I, cum aliquot sociis monachis in Angliam ad illius gentis conversionem, ibidem inchoavit præfatam congregationem, creatus deinde Cantuariensis archiepiscopus. Tamburin., *loc. cit.*, n. 7; Beda, in *Histor. Anglic.*, lib. I, a cap. 21, et lib. II, cap. 2 et 3; Tri-

themius, lib. IV, cap. 48; Arnoldus Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. II, cap. 20.

(7. *Valleclarenensis, seu Sirbitana congregatio* inchoata fuit circa annum Domini 620, a sanctis viris Donato Sirbitano, et Joanne Gotho monasteriorum Vallisclaræ fundatoribus, et est sic nuncupata a loco *Valleclarenensi* et a *Sirbitano* principali fundatore. Tamburin., *loc. cit.*, n. 8; Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. V, cap. 11; Carolus Sigonius, *De regib. Ital.*, lib. II.

(8. *Lirinensis congregatio in Gallia*, sic dicta a celeberrimo monasterio Lirinensi in Insula Lirini prope mare Provincie erecto a S. Honorato Nicomediae regis filio, ac primo illius loci abbate, et deinde Arelatensi archiepiscopo, inchoata fuit circa annum 470, et illius instituta et constitutiones retinuit usque ad annum 641, tempore S. Amandi abbatis qui, relictis constitutionibus primi hujus congregationis fundatoris, Regulam Sancti Benedicti ad amussim in Lirinensi monasterio cum suis monachis observavit. Tamburin., *loc. cit.*, n. 9; Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. III, sub die 29 Maii; Petrus Recordaus, giornat. 1, *De cong. S. Benedicti*.

(9. *Floriacensis congregatio* fundata fuit circa annum 931, a quodam Floro comite Theoberti Francorum regis clarissimo, ab ejus nomine nuncupata est *Floriacensis*, et præcipuum ejus monasterium Floriacense ab eodem in uno e propriis prædiis ædificatum, fuit postea receptum sub protectione Sedis Apostolicæ, ac multis privilegiis et statutis decoratum anno Domini 1063, ab Alexandro II, constitut. incip. *Si in Apostolica Sede*. Tamburin., *loc. cit.*, n. 10; S. Oddo abbas, et Aymo ejusdem monasterii alumni, in *Bibliotheca Floriacensi*; Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. IV, cap. 11; Marcus Antonius Scipio, in lib. *Elog. abbat. montis Cassini in Elogio S. Mauri abbatis*.

(10. *Ingirviensis, seu Giribenna congregatio in Anglia* excitata est circa annum Domini 700 a S. Wilphrido et sancto Benedicto Biscopio, a quo aliquando *Biscopica congregatio* nuncupata est, licet communis *Giribenna* vocetur. Cujus congregationis alumnus fuit venerabilis Beda. Tamburin., *loc. cit.*, n. 11; Raynerus, *Lib. de apost. S. Benedicti in Anglia*, sect. 2, § 2; Joann. Trithemius, *De vir. illustr. ord. S. Benedicti*, lib. II, cap. 19; Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. V, c. 11, et lib. III, sub die 12 Jan., et alii.

(11. *Fuldensis cong. in Germania* erecta fuit in Germania circa annum Domini 750 a S. Bonifacio Angli regii stemmatis primum monacho, deinde archiepiscopo Moguntino, et a monasterio Fuldensi in Buchonia Silva constructo *Fuldensis congregatio* est nuncupata. Tamburin., *loc. cit.*, n. 12; Trithemius, *De vir. illustr.*, lib. I, cap. 6, lib. II, cap. 24, et lib. III, cap. 171; Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. III, sub die 5 Jun.

(12. *Dunstanensis cong. in Anglia* initium sumpsit a S. Dunstano abbate circa annum Domini 900, et ab ejus nomine est sic ap-

pellata. Tamburin., *loc. cit.*, n. 13; Raynerus, *De apost. S. Benedicti*, lib. III, c. 221, et lib. IV, cap. 100; Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. III, sub die 19 Maii.

(13. *Cluniacensis congr. in Burgundia*, sic dicta a primo ejus monasterio *Clunii in Burgundia*, apud civitatem Matisconensem exstructo opera Guillelmi Pii Aquitanie ducis, incepit circa annum Domini 910. Primus hujus congregationis abbas fuit S. Berno, qui in prædicto monasterio sexdecim annorum spatio monasticam disciplinam cum pluribus aliis ad amussim observavit, cui defuncto successit S. Oddo, quem Barbosa, lib. I *Jur. Eccles. univers.*, cap. 41, n. 53, et alii dicunt hujus congregationis fundatorem. Tamburin., *loc. cit.*, n. 14; Miranda, in *Manual. prælat.*, t. I, q. 4, art. 2; S. Anton., p. II, tit. 15, c. 13, § 2; Suarez, t. IV, *De rel.*, tr. 9, lib. II, cap. 3, n. 1, et alii.

(14. *Camaldulensis congr.* sic dicta a Valle Camaldula in Tuscia non longe a Florentia inter Appenini juga, instituta fuit a S. Romualdo patritio Ravennate monacho Benedictino, circa annum 967, et approbata fuit ab Alexandro II, constit. 1, incip. *Nulli*. Barbosa, *loc. c.*, n. 46; Tamburin., *loc. c.*, n. 15; S. Anton., part. I, tit. 1, c. 15; Silvester Marulus, in *Oceano relig.*, lib. II, c. 22; Suarez, t. IV, *De relig.*, tract. 9, lib. II, c. 3, n. 7, et alii. Ex eadem congregatione prodierunt eremitani montis Coronæ et S. Michaelis de Murano. Et hos Camaldulenses eremitas Montis Coronæ separavit ab illis eremi Camaldulensis, et Sancti Michaelis de Murano Paulus III, constit. 1, incip. *Rationi*. Barbosa, *loc. cit.*, et alii apud ipsum.

* *Annales Camaldulenses ordinis S. Benedicti*, quibus plura interseruntur tum cæteras Italico-monasticas res, tum historiam ecclesiasticam, remque diplomaticam illustrantia, D. Joanne Benedicto Mittarelli, et D. Anselmo Costadoni presbyteris et monachis et congregatione Camaldulensi auctoribus, Venetiis 1760, et proximis annis tomis IX, in folio magno ecclesiasticæ ac litterariæ reipublicæ bono prodierunt*.

(15. *Fontis seu montis Coryli cong.* sic appellata a fonte *Corylo* in monte Appenino in radicibus montis prope civitatem Callientem in statu Urbinaten. instituta fuit a Landulpho monacho Benedictino, circa annum Domini 1008, et postea hæc congregatio unita fuit congregationi Camaldulensi. Tamburin., *loc. cit.*, n. 16; Barbosa, *loc. cit.*, n. 47; August. Fortun., in *Histor. Camaldulensi*, lib. V, a c. 6 usque ad 14, et alii.

(16. *Hirsfeldensis congregat. in Germania* sic dicta ab *Hirsfeldia*, ubi incepit, initium sumpsit anno circiter 1030, sub D. Mengichero abbate, qui aliqua monasteria in Hirsfeldia sub strictiori Regulæ Benedictinæ observantia reformavit. Tamb., *loc. cit.*, n. 27; Trithemius, lib. I, *De vir. illustr. ord. S. Benedicti*, cap. 9; Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. V, c. 11.

(17. *Sanctimonialium Damianitarum cong.* sic dicta a monasterio S. Damiani Assisinnatis, ubi moniales sub Regula S. Benedicti olim degebant, ut expresse patet ex pluribus privilegiis ordini Damianitarum concessis a diversis Summis Pontificibus, et signanter a Gregor. IX, const. incip. *Religiosam* III Nonas Maii 1235, in qua hæc præcisa verba habentur: « In primis siquidem statuentes ut ordo monasticus, qui secundum Deum, et Sancti Benedicti Regulam, atque institutionem monialium incluserum Sancti Damiani Assisinnatis in eodem loco institutus esse dignoscitur, » etc. Idem repetit in alia sua constitutione sub dat. Perusii x Kalend. Augusti, et in alia sub dat. Reate IV Kalend. Augusti 1236, et in alia sub dat. Viterbii XVIII Kalend. Maii 1237. Idem habet Innocent. IV, in sua constit. qua quædam privilegia confirmat abbatiæ monasterii S. Catharinæ Cæsaraugust. sub dat. Lugduni IV Nonas Octobris 1246. Alexander IV, sub dat. Neapoli II Kal. Maii 1255, et sic plures alii. At nunc hujusmodi moniales fere omnes Regulam sepharici Patris N. S. Francisci profitentur, prout est eis a Sancta Sede concessum. Tamburin., *loc. cit.*, n. 18, et alii.

(18. *Sanctimonialium Camaldulensium congregatio*, quæ in Italia satis numerosa existit, Regulam S. Benedicti, et instituta monachorum Camaldulensium observat. Tamburin., *loc. cit.*, n. 19, et alii.

(19. *Vallis Umbrosæ congr.* sic dicta a Valle densissimis arboribus consita prope Florentiam instituta est a S. Joanne Gualberto monacho Benedictino, circa annum 1012, quam primus privilegiis decoravit, confirmavit et sub Sedis Apostolicæ protectione recepit Urbanus II, constit. 1, incip. *Cum universis*; Tamburin., *loc. cit.*, n. 20; Miranda, in *Manual. prælat.*, tom. I, q. 4, art. 2; Marulus, in *Oceano relig.*, lib. II, p. 120; Morigia, *De origin. religion.*, libr. I, cap. 15; B. Benignus generalis Vallumbros., libr. I, *suarum Epistol.* 13, et alii.

(20. *Congregatio sanctimonialium Vallis Umbrosæ* plura habet monasteria erecta sub Regula S. Benedicti, et instituto S. Joannis Gualberti. Quorum monasteriorum tres fuerunt principales institutrices, scilicet S. Veridiana Florentina, S. Humilitas Faventina, et B. Berta item Florentina. Tamburin., *loc. c.*, n. 21; Eudoxius Locatellus, in *Vita S. Joannis Gualberti*, in fine.

(21. *Cavensis congr.* sic dicta a principali ejus monasterio in Metelliana Cava septimo a Salerno milliario a S. Alferio abbate Sanctæ Trinitatis Cavæ constructo, qui dictæ congregationis institutor fuit, incepit circa annum 1050. Tamburin., *loc. cit.*, n. 22; Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. VI, cap. 11; Joannes abbas Capuanus, in *Vita prædicti S. Alferii*.

(22. *Vivariensis congreg.* inchoata fuit circa annum 1064 a quibusdam monachis abbatiæ Castellansis, quapropter a quibusdam *cong. Castellansis* appellata fuit. Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, l. V,

c. 11; Tamburin., *loc. cit.*, num. 23, et alii.

(23. *Sancti Lanfranchi congr. in Anglia* fuit erecta in Anglia circa annum 1077, ope prædicti sancti Lanfranchi. Raynerus, *De apostol. Benedict. in Anglia*, sect. 2, § 2 et 3; Tamburin., *loc. cit.*, n. 24.

(24. *Sancti Arialdi congreg.* ab eodem S. martyre cum sociis suis fuit excitata circa annum 1080, in civitate Mediolanensi, et sub instituto S. Joannis Gualberti diu floruit in Gallia Cisalpina, et post martyrium S. Arialdi et sociorum, a B. Andrea abbate Strumiensi, et discipulo S. Joannis Gualberti moderata fuit, et postmodum congregationi Vallumbrosanæ unita est. Eudoxius Locatellus, in *addit. mss. ad vitam S. Jo. Gualberti, et generalium ejusd. ord. in addit. ad vitam B. Rodulphi II, generalis Vallis Umbrosæ*. Tamburin., *loc. cit.*, n. 25, et alii.

(25. *Hirsaugiensis congr.* sic dicta, quia in *Hirsaugiensi monasterio* apud Germanos valde conspicuo reformata fuit, instituta est circa annum 1080 a S. Guillelmo S. Aurelii abbate in confinibus Suevorum Spiensis diocesis. Tamburin., *loc. cit.*, n. 26; Trithemius, lib. II *De vir. illust. ordin. S. Benedicti*, c. 9; Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. V, cap. 11.

(26. *Grandimontensis congr.* sic dicta a monte quodam prægrandi, ubi principale ejusdem congregationis conditum est monasterium in diocesi Lemovicensi in Gallia, instituta est circa annum 1080 a S. Stephano Albanensi sub Regula S. Benedicti. Tamb., *loc. cit.*, n. 27; Barbosa, *cit.*, lib. I *Jur. eccles. univers.*, cap. 41, n. 49; Marulus, in *Oceano relig.*, lib. II, p. 120; Miranda, in *Manual. prælator.*, tom. I, q. 4, art. 2, et alii.

(27. *Cisterciensis congr.* sic dicta a Valle Cistercii, ubi primum ejus monasterium exstructum est in diocesi Cabilon. in Burgundia apud Gallos, instituta fuit a S. Roberto abbate circa annum 1098, et confirmata fuit ab Eugenio III, constit. 2, incip. *Sacrosancta*. Tamb., *loc. cit.*, n. 21; Barbosa, *loc. cit.*, n. 50; S. Antonin., part. II, tit. 18, c. 12, § 18; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. II, p. 153; Morigia, *De origin. relig.*, lib. I, cap. 28, et alii.

(28. *Fontanensis congr. Eremitarum* sic dicta a solitudine Fontanensi, ubi primum ejusdem congregationis monasterium exstructum est, instituta fuit anno 1120, a B. Richardo monacho Cisterciensi. Tamb., *loc. cit.*, n. 10, et alii apud ipsum.

(29. *Fontis Ebraldi congr.* sic dicta a celebri Fonte, juxta quem primum hujus familiaris monasterium ædificatum est in diocesi Pictaviensi in Gallia, instituta est a S. Roberto Alesio Parisiensi monacho Benedictino, circa annum 1117. Hujus congregationis monasteria sunt fere duplicia, id est virorum et feminarum solo muro distincta. Præsidet viris et feminis abbatissa electa semper a monialibus. Barbosa, *loc. cit.*, n. 61; Tamburin., *loc. cit.*, n. 30; Claudius

Robert., in *Gallia Christ.*, tit. *De abbatibus*, lit. F, verb. *Fons Ebraldi*, et alii.

(30. *Savignacensis congr.* sic dicta a primo ejusdem monasterio Savignaci constructo, incepit circa annum 1121, et a B. Serleone Savignacensi abbate unita fuit cum triginta cœnobiis, quæ eo tempore prædictus abbas hujus congregationis generalis gubernabat, universali congregationi Cisterciensi. Tamburin., *loc. cit.*, num. 32; Chrysost. Henriquez, in suo *Menologio*, sub. IV Id. Sep., in *adnot.*; Paulus Longius, in *Chronico Lizitensis Eccles.*, sub. anno 1122.

(31. *Mellicensis congreg.* sic dicta a primo ejusdem monasterio Mellicensi non longe a Vienna Austriæ constructo, instituta est anno 1122 a don Sigibaldo abbate dicti monasterii, sub Reg. S. Bened. Tamb., *loc. cit.*, n. 31; Trithemius, lib. I, *De vir. illust. ord. S. Benedicti*, cap. 9; Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. V, cap. 11.

(32. *Montis Virginis congr.* sub Regula S. Benedicti, instituta fuit a S. Guillelmo Vercellensi monacho Benedictino, circa annum 1121, sic dicta a monte Virgiliano, in quo olim Virgilius celebratissimus poeta æternissimum hortum habuit, in quo monte exstructum magnificum monasterium cum ecclesia sub titulo beatissimæ Virginis Constantinopolitanæ, a Balduino imperatore pretiosis reliquiis, ornamentis et privilegiis decorata. Hæc congregatio, quæ regnum Neapolitanum non egreditur, fuit confirmata prius per Joannem episcopum Avellinen. sub anno 1126, et a Roberto sub anno 1133, et a Guillelmo itidem episcopo Avellinen. sub anno 1182, et deinde ab Alexandro III, a Lucio III et a Cælestino III, ut apparet in hujus ultimi constit. incip. *Religiosam vitam*. Tambur., *loc. cit.*, num. 33; Barbosa, *loc. cit.*, num. 62; Ovidius de Lutiis hujus congregationis monachus, in *relatione Sanctissimæ Virginis B. Mariæ Montis Virginis*, et alii.

(33. *Guillelmitarum congr.* instituta est a S. Guillelmo Vercellensi monacho Benedictino anno 1124, et ab ipso nomen desumpsit. Monasteria totius congregationis dicuntur esse 47, fere omnia per Italiam. Barb., *loc. cit.*, num. 61; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. II, p. 101; Carolus de Tapia, in *Authent. Ingressi*, verb. *Monasteria*, cap. 4, et alii.

(34. Adest et alia *Guillelmitarum congr. in Gallia*, sic dicta a S. Guillelmo Aquitanicæ duce, et Pictaviensium comite ejus fundatore, quæ incepit circa annum 1136, quam fuisse fundatam sub Regula S. Augustini diximus verius esse ex Barbosa et aliis, art. antecedenti, num. 43. At Tambur., *loc. cit.*, num. 30, probat ex multis fuisse fundatam sub Regula S. Benedicti. Vide Barbosa, *loc. cit.*, et Tamb., *loc. cit.*

(35. *Florentis congr.* sic dicta a S. Joanne de Flore, cœnobio insigni et primaria sede hujus congregationis, instituta est in Calabria prope Cosentiam, anno 1196, a B. Joachimo monacho Cisterciensi, et abbate Coratii; decursu autem temporis unita est con-

gregationi Cisterciensi. Tambur., *loc. cit.*, n. 36; Barbosa, *loc. cit.*, n. 66; Marulus, in *Ocean. relig.*, lib. II, q. 177, et alii.

(36. *Humiliatorum congr.* instituta est a quibusdam nobilibus Mediolanensibus, qui post dirutam patriam a Federico Ænobardo jussi abire exsules in Germaniam, inde humilitate et precibus regressum in Mediolanum iterum sunt adepti, quia vero vestibus albis induti postliminium impetrarunt, eisdem vestibus Deo inservire decreverunt, anno 1196, sub Cælestino III. Fertur autem a multis institutorem fuisse B. Joannem sacerdotem Comensem, quia ipse inter prædictos nobiles primus erat et præcipuus. Hæc congregationem extinxit S. Pius V, et Sedi Apostolicæ omnes abbatie, præposituræ, beneficia et omnia bona reservata fuerunt, ut in sua const. 19, incip. *Quemadmodum sollicitus Pater*, et hoc, ut vindicaret gravem injuriam illatam S. Carolo Borromæo cardinali et archiepiscopo Mediolanensi, et ejusdem congregationis reformatori; cum nescio quis ex humiliatis aliorum persuasum in eum Sclopeta duabus glandibus plumbeis onustam exoneravit, illæso interim non sine divino miraculo sancto cardinali archiepiscopo, anno 1560, die 26 Octobris. Joannes Petrus Tussanus, in *Vita S. Caroli Borromæi*, lib. II c. 23; Carolus de Tapia, in *Authent. Ingressi*, verb. *Monasteria*, cap. 45; Barbosa, *loc. cit.*, n. 65; Tamburin., *loc. cit.*, num. 37; S. Antonin., part. II, *Histor.*, tit. 25, cap. 22, et alii.

* De istius congregationis origine, vicibus exituque diligentissime agitur in opere tribus in quarto, ut vocant, voluminibus comprehenso, cui titulus: « *Vetera Humiliatorum monumenta adnotationibus ac dissertationibus prodromis illustrata*, auctore Hieronymo Tiraboschio Soc. Jesu in Braidensi universitate rhetoricæ professore. Mediolani 1766. »

(37. *S. Pauli primi eremitæ cong.* ab Eusebio Strigoniensi, in monasterio S. Jacobi Patachii in regno Hungariæ, fundata est anno Domini 1215. Huic congregationi, quia Paulus Vespriensis episcopus quædam S. Pauli primi Eremitæ indixit servanda præcepta, cum præscripto tamen S. Benedicti, Regula S. Pauli primi Eremitæ nuncupata est. Arnold. Wion., part. II *Ligni vitæ*, lib. I, cap. 71, citans Trithemium, Tamburin., l. c., n. 38.

* Hunc ordinem monasticum declaravit, ejusque priori generali tribuit, ut exercere posset Pontificalia, atque uti habitu prælatitio, quo utuntur singuli generales aliorum monasticorum ordinum, etiam Romæ, Clemens XIV, constit. *Romanus Pontifex*, die 13 Julii 1770. *

(38. *Silvestrina congr.* instituta est a S. Silvestro Guzzolino nobili Auximensi, monacho Benedictino, anno 1231, ab ejus nomine *Silvestrina* appellata et confirmata fuit ab Innocentio IV, const. 6, incip. *Religiosam vitam*. Barbosa, *loc. cit.*, n. 67; Tambu-

rin., *loc. cit.*, n. 59; S. Antonin., part. II, *Histor.*, tit. 15, c. 23, § 2, et alii.

(39. *Vallumbrosellæ congr. in Gallia* excitata est in Gallia a S. Ludovico rege ob eximiam ejus devotionem in S. Joannem Gualbertum, in cujus honorem construxit magnificentum monasterium pope Lutetiam Parisiorum, eidemque alias univit abbatias in quibus institutum monachorum S. Benedicti una cum Vallumbrosanis constitutionibus observatur. Blasius Milanesius, generalis Vallis Umbrosæ, in tract. *De miraculis et reliquiis S. Joannis Gualberti*; Eudoxius Locatellus, lib. II *Vita S. Joannis Gualberti*, cap. 27; Tamburin., *loc. cit.*, num. 40, et alii.

(40. *Vallis Ceulium congregatio*, dicta Gallice *Val des Choux*, prope Divionem urbem Gallicæ in ducatu Burgundiæ, instituta fuit a Viardo quodam monacho Benedictino, anno 1240, sub Greg. IX, a quo fertur confirmatam fuisse. Tamburin., *loc. cit.*, n. 41; Barb., *loc. cit.*, n. 68; Miræus, *De stat. Eccles. catholic.*, l. I, c. 4; Claud. Robert., in *Gallia Christian.*, tit. *De abbat.*, litt. V, et alii.

(41. *S. Nicolai de Arenis congr.* in Sicilia, apud Catanam civitatem, incepit circa annum 1300, et deinde anno 1506, cum quinque aliis monasteriis unita est congregationi Casinensi. Wion., part. II *Ligni vitæ*, c. 11; Tamb., *loc. cit.*, n. 47.

(42. *Cælestina congr.* fundata est a sancto Petro Morono, monacho Benedictino (dictus est Moronus a monte Morono regni Neapolitani, quem religiosus incoluit), anno Domini 1274. *Cælestinorum* autem nomen sortita est, quia ejus fundator S. Petrus, Summus Pontifex electus, Cælestinus V vocari voluit; et licet ipse Pontificatus honorem dimiserit, ejus tamen congregatio nomine honorifico Cælestinorum nomine remansit. S. Cælestinus V, constit. 1, incip. *Etsi cunctos*; et eandem congregationem confirmavit, et sub protectione Sanctæ Sedis Apostolicæ recepit Benedictus XI, constitut. incip. *Religiosam vitam*. Barb., *loc. cit.*, num. 69; Tamb., *loc. cit.*, n. 43; Miranda, in *Manual. prælator.*, tom. I, q. 4, artic. 2; Morigia, *De origin. relig.*, lib. I, cap. 36; Marulus, in *Ocean. religion.*, lib. IV, pagin. 309, et alii.

(43. *Vallis Scholarium congregatio* Gallicæ in Campania instituta est circa annum 1201 a quatuor Lutetianis theologiæ professoribus, nempe Gualtero, Richardo, Everardo, et Manasse, in abdita Valle Campaniæ Belgicæ, versus Lingonas, quam Lingonensium episcopus anno 1213, et Honorius III Summus Pontifex Nonis Martii 1218 approbarunt et confirmarunt. Hæc congregatio Regulam S. Bened. profitebatur, ut tradit Wion., part. I *Ligni vitæ*, cap. 71, quamvis modo ex Renat. Choppin., lib. II *Monastic.*, lit. 1, n. 61, Regulam Sancti Augustini sequatur. Tamb., *loc. cit.*, n. 44, et alii apud ipsum.

(44. *Olivetana congr.* sic dicta a monte Olivæ in comitatu Heicnensi, olim dioc-